

**Druhá slávnosť Vianočná 2020 – Závažná Poruba (26.12.2020) – Marek
10.kap verše 28-31**

„...ajhľa, my sme všetko opustili a nasledovali sme Ťa! Ježiš odvetil: Veru, hovorím vám: Niet nikoho, kto opustil dom alebo bratov alebo sestry alebo matku alebo otca alebo deti alebo pole pre mňa a pre evanjelium, žeby nedostal sto ráz toľko: teraz v tomto veku – keď aj s prenasledovaním – domy a bratov a sestry a matky a deti a pole, v budúcom veku však večný život. Mnohí prví budú poslední a poslední prví.“

Do vianočnej radosti sa v túto druhú slávnosť neprirodzene zamiešava akási horkosť. Sme slávnostne naladení a musíme sa zamyslieť nad životom a smrťou mučeníka Štefana. Jeho smrť nám chce povedať, že kresťanstvo chce celého človeka. Človeka, ktorý je ochotný i niečo obetovať. Rozhodnutie stať sa učeníkom Ježišovým znamená vziať na seba jarmo a bez výhrad kráčať za Ním.

Z Božej strany aj dnes nám znie: narodil sa vám dnes Spasiteľ. Boh to nehovorí preto, aby sme si to každé Vianoce len pripomínali. Chce nám zdôrazniť a pripomenúť, že nie je nič dôležitejšie v živote kresťana ako správne túto zvesť pochopiť. Prv ako Vianoce pominú, musíme sa zamyslieť i nad tým, ako my odpovedáme na Boží čin, či sme ochotní zrieknuť sa všetkého, opustiť všetko a nasledovať Božieho Syna.

Čo vlastne máme – ako nasledovníci Ježiša Krista – opustiť a čoho sa máme zrieknuť? Ani pre učeníkov nebolo ľahké nasledovať Pána Ježiša. Ved' opustili určitú bezpečnosť a istotu života, svoje remeslá, povolanie, svoje rodiny, zabezpečený život a išli za Niekým, ktorý im nič istého a bezpečného nesľuboval, najmä nie pohodlný život. A tak jeden z nich mohol oprávnené s určitou hrdosťou vyhlásiť o sebe a o ostatných učeníkoch: ajhľa, my sme všetko opustili a nasledovali sme Ťa.

Človek, ak chce ísť opravdivo za Ježišom Kristom a nasledovať Ho, musí veľa opustiť. Musí sa vzdať svojho egoizmu, musí ustavične mať pred sebou to najvyššie: kráľovstvo ducha, pravdy, lásky a spravodlivosti. Pravý učeník Kristov vidí nielen svoje vlastné dobro, ale sa obzerá napravo i naľavo, kde treba pomôcť, kde treba slúžiť, kde sa treba obetovať. Odpúšťa ten svoj malý „duchovný svet“, malé istoty a zábezpeky, vystupuje z údolia, kde mal len malý rozhľad na výšiny, odkiaľ vidí široké horizonty odkiaľ sa mu otvára a ponúka veľkosť i nekonečnosť.

Kresťan však pri tomto opustení „všetkého“ neexperimentuje, nevydáva sa do neznáma, ale nasleduje! To znamená, že má pred sebou Nieкого, ktorému môže dôverovať, na ktorého sa môže spoľahnúť, má pred sebou svojho Pána. Učeník Pánov vie, že hodnoty, ktoré opúšťa, sú oveľa menšie, ako tie hodnoty, ktoré získava pri správnom nasledovaní Ježiša Krista.

Čo vlastne získavame, keď sa rozhodneme ísť za Ježišom Kristom a nasledujeme Ho? Čítané úvodné slová spomínajú dve veci: stonásobne väčšiu istotu v tomto živote, spojenú s ozajstným duchovným životom v spoločenstve bratov a sestier a večný život v Božom kráľovstve.

Kresťanov život sa nikdy neodohráva len na vertikálnej rovine, čiže: ja a Ježiš, ale aj na rovine horizontálnej, to znamená na rovine: človek – človek. Vyznávači Ježišovi tvoria na tomto svete duchovné spoločenstvo veriacich. Pri svojom nasledovaní tvoria duchovné spoločenstvo pútnikov ktoré má vyžarovať do svojho okolia to, čo prijalo: vieru, lásku i nádej, spojenú so službou, obetovaním sa. A malo by to byť až stonásobne rozmnožené! Toto spoločenstvo by malo dávať stokrát viac ako spoločenstva prirodzeného človeka. Pretože od svojho Pána toto spoločenstvo i skutočne dostáva sto ráz toľko. Keď však toľko dostávame, kde sa to v nás stratí? Alebo snád' môžeme povedať s dobrým svedomím, že aj stokrát dávame?

Ježiš Kristus je darcom i večného života. Života v Božom kráľovstve – života, ktorého časť už tu môžeme prežívať, ak sa rozhodneme opustiť to staré a nasledovať Božieho Syna.

Druhá slávnosť vianočná obracia zrak z výšin na človeka, na nás, na kresťanov, na kresťanskú cirkev. Kladie nám otázku: či nasledujeme verne a dôsledne Božieho Syna a či sa to prejavuje aj na našom živote i na duchovnom živote spoločenstva, ktoré tvoríme, na živote cirkvi. Lebo aj pre nás platí, že: Mnohí prví budú poslední a poslední prví. Amen

Modlitba: Nebeský Otče, k Tebe prichádzame v tento pamätný deň Štefana mučeníka a sprítomňujeme si bohatstvo Tvojej milosti, z ktorého sme aj my načerpali nové duchovné posilnenie. Ďakujeme Ti za Tvoje slovo, ktorým sa nám prihováraš, za ochranu, ktorú nám preukazuješ, za verných vyznávačov. Ďakujeme Ti za to, že si našich predkov v ťažkých dobách posilňoval nádejou a pomáhal si k víťazstvu pravdy. Neopušť ani nás, ale pomáhaj nám pevne stáť vo viere v Teba a zachovať Ti vernosť až do smrti. Amen